

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 124/2015
11.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији 4К бр. 1605/13 од 21.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1272/14 од 12.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адв. М.Д., па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији 4К бр. 1605/13 од 21.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1272/14 од 12.11.2014. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији 4К бр. 1605/13 од 21.07.2014. године окривљени Д.Б. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а у случају да се изречена условна осуда опозове окривљеном ће се применом одредбе члана 63. КЗ у изречену казну затвора урачунати и време проведено у притвору од 24.07.2008. године до 05.08.2008. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 55.000,00 динара и трошкове паушала у износу од 20.000,00 динара, укупно 75.000,00 динара, као и трошкове поступка оштећеном у износу од 40.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1272/14 од 12.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Б., адв. М.Д., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 3. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адв. М.Д., у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је правноснажна пресуда донета уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП-а, јер је на радње окривљеног које су предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Оптужницом Општинског јавног тужиоца у Инђији Кт бр. 59/07 од 21.04.2009. године окривљеном Д.Б. стављено је на терет извршење кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. КЗ РС.

Основни облик кривичног дела злоупотреба овлашћење у привреди описан у ставу 1. члана 238. КЗ, прописује више алтернативних радњи извршења које чини одговорно лице у предузећу или другом субјекту привредног пословања које има својство правног лица или предузетник, у намери прибављања противправне имовинске користи за правно лице у којем је запослено, за друго правно лице или други субјект привредног пословања који има својство правног лица. Радње извршења описана у ставу 1. члана 238. КЗ повезује намера прибављања противправне имовинске користи за правна лица, док став 2. истог члана 238. КЗ прописује да ће се учинилац овог кривичног дела казнити затвором ако је услед дела из става 1. овог члана прибављена имовинска корист која прелази износ од 5.000.000,00 динара. Квалификаторну околност из става 2. члана 238. КЗ представља висина прибављене противправне имовинске користи (преко пет милиона динара).

У изреци првостепене пресуде, између осталог је наведено „да је окривљени Д.Б. као одговорно лице, директор АД Ј. предузеће за трговину

возилима из Б., у намери да прибави противправну имовинску корист за АД Ј. из Б., на други начин грубо повреди овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовине ... на тај начин што је ... за оштећеног АД Г. из И. наступила штета у укупном износу од 5.897.849,44 динара ...“. те су његове радње квалификоване као кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ.

Према томе, у изреци пресуде није наведен износ прибављене противправне имовинске користи, што чини битно обележје кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Само намера прибављања противправне имовинске користи, означене у изреци пресуде могла би да буде саставни део неког другог кривичног дела, али обележје без кога нема кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. КЗ РС је прибављена имовинска корист која прелази износ од 5.000.000,00 динара. Износ од 5.897.849,44 динара је означен као висина наступеле штете која се не може апсолутно поистоветити са прибављањем имовинске користи која у пресуди није наведена.

Оглашавајући окривљеног Д.Б. кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из става 2. члана 238. КЗ-а првостепени суд чини повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а јер у правноснажној пресуди не наводи битан елемент кривичног дела, како се основано у захтеву наводи. Како другостепени суд у жалбеном поступку наведену повреду није отклонио, то је иста повреда учињена и другостепеном пресудом.

С`тога је, из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б. усвојио као основан, укинуо и првостепену и другостепену пресуду и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из ове пресуде, отклонити учињену повреду закона, тачно означити место, време и радњу извршења кривичног дела, те након тога донети закониту и правилну одлуку.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.